

Original Article

Predicting Attitudes towards Infidelity in women: The roles of Sexual Self-Schema and love styles

Kianoosh Zahrakar^{1✉}, Esmacil Asadpour¹, Hamideh Salehi¹

1. Department of Counseling and Guidance, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran.

Received: 2023/10/08

Revised: 2025/08/20

Accepted: 2025/11/03

DOI:10.48308/10.48308/jfr.2025.233363.1646

Highlights

- Sexual self-schemas and love styles together predict 16% of the variance in attitudes toward marital infidelity among women ($R^2 = 0.191$, $p < 0.001$).
- Storge (friendship), Agape (selfless), and Pragma (logical) love styles, along with Open/Direct and Embarrassed/Conservative sexual self-schemas, have a significant negative relationship with attitudes toward infidelity and play a protective role.
- Eros (romantic), Ludus (game-playing), and Mania (obsessive) love styles, together with the Passionate/Romantic sexual self-schema, have a significant positive relationship with attitudes toward infidelity and predict more positive attitudes toward infidelity

Extended Abstract

Introduction: Infidelity is a complex, multidimensional phenomenon that threatens relationship stability and marital functioning. Definitions of infidelity vary across cultures and research traditions, ranging from emotional involvement with someone outside the primary relationship to sexual or online behaviors. Social, technological, and gender-role changes in recent decades have altered opportunities for and attitudes toward infidelity. Although historically men have reported higher rates of infidelity, recent evidence suggests the gender gap is narrowing. Psychological characteristics—particularly enduring cognitive-affective schemas about sexuality (sexual self-schemas) and personal orientations toward love (love styles)—may shape how individuals evaluate, justify, or condemn infidelity. Understanding these individual-level predictors is important for clinicians and researchers to identify risk and protective factors for marital fidelity and develop culturally sensitive interventions in socially sensitive contexts. This study tested the predictive power of sexual self-schemas and love styles on women's attitudes toward infidelity, controlling for background variables (age, education, duration of marriage, and history of divorce) to estimate the unique contribution of psychological predictors.

Method: A descriptive-correlational design with predictive aims was used. The sample included 250 women with marital experience who referred to psychological counseling centers in Karaj during 2020–2021, recruited via convenience sampling. Inclusion criteria were female sex, at least a high-school diploma, current or prior marriage, and informed consent; exclusion criteria were single status or incomplete questionnaires. Participants completed: Whately's Attitudes toward Infidelity Scale, Anderson and Cyranowski's Women's Sexual Self-Schema Scale, and Hendrick & Hendrick's Love Attitudes Scale. Background variables were collected as covariates. Data screening confirmed normal distributions; parametric tests were applied. Pearson correlations examined bivariate associations, and multiple linear regression (enter method) tested simultaneous prediction of attitudes toward infidelity by sexual self-schema and love-style dimensions. Regression assumptions were met (Durbin-Watson ≈ 1.5 – 2.5 ; tolerance and VIF within acceptable range).

Results: Descriptive analyses indicated variability across sexual self-schema and love-style dimensions. Passionate/Romantic sexual self-schemas and Agape (selfless/altruistic) love styles had the highest mean scores. Pearson correlations showed significant relationships between most predictor components and attitudes toward infidelity ($p < .05$). The regression model explained approximately 16% of variance in attitudes toward infidelity ($R^2 \approx .16$, $F = 6.29$, $p < .001$). Among sexual self-schema components, Open/Direct schemas predicted less permissive attitudes toward infidelity ($\beta = -0.13$, $p < .05$), whereas Passionate/Romantic schemas predicted more permissive attitudes ($\beta = +0.12$, $p < .05$). Among love styles, Storge (friendship-based) style had the strongest negative association with permissive attitudes ($\beta = -0.18$, $p < .01$). Other dimensions contributed in theoretically meaningful ways.

Conclusion: The findings indicate that women's sexual self-schemas and love styles significantly predict attitudes toward infidelity. Specifically, Passionate/Romantic sexual self-schemas and Eros, Ludus, and Mania love styles were positively associated with permissive attitudes toward infidelity, while Storge and Agape love styles, as well as Open/Direct and Embarrassed/Conservative sexual self-schemas, were negatively associated. These results suggest that attitudes toward infidelity are shaped by the interaction of sexual self-schemas and love styles rather than by a single factor. Women who experience love in altruistic or friendship-based ways are more resilient against permissive attitudes toward infidelity, whereas an emphasis on passionate or sexual aspects of relationships may increase the likelihood of justifying such behavior. These findings highlight the role of sexual self-schemas and love styles in influencing relationship satisfaction, sexual functioning, and commitment, emphasizing their importance for marital counseling and interventions.

Keywords: Love Attitudes, Sexual Self-Schema, Attitudes towards Infidelity, women

How to cite: Zaharakar, K. , Asadpour, E. and salehi, H. (2025). Predicting Attitudes towards Infidelity in women: The roles of Sexual Self-Schema and love styles.. *Journal of Family Research*, 22(1), 48-64. doi: 10.48308/jfr.2025.233363.1646

✉Corresponding Author Email Address: hamidehsalehi.1990@gmail.com

Copyright: © 2026 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the creative commons attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقاله پژوهشی

پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی در زنان براساس نقش خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی

کیانوش زهراکار^۱، اسماعیل اسدپور^۱، حمیده صالحی[✉]

۱. گروه مشاوره و راهنمایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۷/۱۶ دریافت نسخه اصلاح‌شده: ۱۴۰۴/۰۵/۲۹ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲

DOI: 10.48308/jfr.2025.233363.1646

نکات برجسته:

- خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی در مجموع ۱۶ درصد از واریانس نگرش به خیانت زناشویی در زنان را پیش‌بینی می‌کنند ($R^2 = 0.191, p < 0.001$).
- سبک‌های عشق‌ورزی دوستانه (استورگ)، فداکارانه (آگاهیه) و منطقی (پراگما) و همچنین خودطرحواره‌های جنسی صریح/بی‌برده و خجالتی/محافظه‌کار، با نگرش به خیانت رابطه منفی معنادار دارند و نقش محافظتی ایفا می‌کنند.
- سبک‌های عشق‌ورزی عاشقانه (اروس)، بازیگرانه (لودوس) و وسواسی (مانیا) به همراه خودطرحواره جنسی شهوانی/رمانتیک، با نگرش به خیانت رابطه مثبت معنادار داشته و نگرش مثبت‌تر به خیانت را پیش‌بینی می‌کنند.

چکیده: خیانت زناشویی یک آسیب چند بعدی است که افراد تعابیر مختلفی از آن دارند و با گذر زمان شاهد کم شدن شکاف جنسیتی و درگیری بیشتر زنان در خیانت هستیم. هدف این پژوهش تعیین قدرت پیش‌بینی کنندگی خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی بر نگرش به خیانت در زنان می‌باشد. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل زنان با تجربه تاهل مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره و روانشناسی در شهر کرج سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ است. در این پژوهش ۲۵۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به پرسشنامه‌های نگرش به خیانت واتلی، مقیاس خودطرحواره‌های جنسی زنان آندرسون و سیروانووسکی و پرسشنامه سبک‌های عشق‌ورزی (LAS) هندریک و هندریک پاسخ دادند. یافته‌ها نشان داد متغیرهای پیش‌بین، با نگرش به خیانت رابطه معنی‌داری در سطح $p < 0.05$ دارند. در این پژوهش خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی ۱۶ درصد توانایی پیش‌بینی نگرش به خیانت را در زنان دارند. براساس یافته‌ها بین سبک‌های عشق‌ورزی دوستانه، فداکارانه و منطقی و خودطرحواره‌های جنسی خجالتی/محافظه‌کار و صریح/بی‌برده با نگرش به خیانت رابطه منفی معنادار وجود دارد. همچنین بین سبک‌های عشق‌ورزی عاشقانه، بازیگرانه و وسواسی و خودطرحواره‌های جنسی شهوانی/رمانتیک با نگرش به خیانت رابطه مثبت و معنادار وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: سبک‌های عشق‌ورزی، خودطرحواره جنسی، نگرش به خیانت، زنان

استناد به این مقاله: زهراکار، ک.، اسدپور، الف. و صالحی، ح. (۱۴۰۴). پیش‌بینی نگرش به خیانت زناشویی در زنان براساس نقش خود طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی. خانواده پژوهی، ۲۲(۱)، ۴۸-۶۴. doi: 10.48308/jfr.2025.233363.1646

مقدمه

ازدواج^۱ به عنوان اساس نهاد اجتماعی خانواده، در جوامع مختلف اشکال گوناگونی را به وجود آورده است (ویمالاسنا^۲، ۲۰۱۶) که با وجود این تفاوت‌ها، ساختارهایی که یک ازدواج سالم را تعریف می‌کند، شامل: تعهد زوجین، رضایت، ارتباطات، صمیمیت و حمایت عاطفی (مور، ژکیلک، تاینکو، گاسمن، رایان، رد^۳، ۲۰۰۴) و یکی از دلایل اصلی انحلال ازدواج که می‌تواند اعتماد، ارتباط و صمیمیت زوجین را مختل کند، خیانت^۴ است (هرتلین، ویچلر، پیرسی^۵، ۲۰۰۵). تعریف خیانت از نقض قرارداد جنسی انحصاری بین دو فرد، به طیف گسترده‌ای از رفتارها، مانند رابطه از طریق فضای مجازی، مشاهده‌ی پورن و درجه‌های مختلف صمیمیت فیزیکی یا عاطفی (یا هر دو) با فردی خارج از رابطه، به ضرر رابطه‌ی اولیه گسترش یافته است (هرتلین، ویچلر، پیرسی، ۲۰۰۵؛ فیفه و ویکس^۶، ۲۰۰۷)، که نقض این تعهد، بار روانشناختی، اجتماعی و مالی زیادی به خانواده، اطرافیان آنها و در مقیاس وسیع‌تر به جامعه، تحمیل می‌کند (نژادکریم، سعیدی فرد، وحیدنیا و احمدی، ۱۳۹۵). در بافت فرهنگی ایران، شدت پیامدهای خیانت بیشتر است، زیرا موضوع خیانت به دلیل تابو بودن و حساسیت‌های اجتماعی اغلب با انکار یا پنهان‌کاری مواجه می‌شود و همین امر مطالعه علمی آن را دشوار کرده است (شریفی‌ساعی و آزادارمکی، ۱۴۰۰). خیانت به علت شدت و ابعاد تأثیرگذاری آن از جمله پیچیده‌ترین و مهمترین موضوعات حوزه خانواده است (مارک، جانسون، میهاوسن^۷، ۲۰۱۱) که در موقعیت‌های مختلف و تحت تاثیر عوامل متعدد بروز می‌کند، مانند: عوامل فردی (پول، قدرت، تحصیلات و ظاهر بدنی)، پیشینه خانوادگی خیانت، فرصت‌های جنسی، تعداد شرکای جنسی قبل از ازدواج، پریشانی روانشناختی، گرایش دلبسته‌ناامن (ویشنمن و اشنايدر^۸، ۲۰۰۷؛ به نقل از فینچام و می^۹، ۲۰۱۷)، ویژگی‌های شخصیتی، خانوادگی (انسجام و احترام متقابل، زمانی برای با هم بودن و فضای زندگی و باورها)، اجتماعی (منزلت اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی) و اعتقادات مذهبی (اکبری، شفیع‌آبادی و هنرپروران، ۱۳۹۰).

بنا بر تعهدی که زوجین در رابطه با یکدیگر برقرار می‌کنند، نگرش و تعریفی از خیانت دارند. نگرش از این منظر اهمیت دارد که هر یک از زوجین می‌توانند نگاه‌های متفاوتی به قواعد صریح و ضمنی در ارتباط با خیانت در رابطه متعهدانه‌شان داشته باشند و این تفاوت در نگاه، می‌تواند باعث بروز مشکلاتی در رابطه و پیچیده‌تر شدن فرایند بهبودی گردد (زولا^{۱۰}، ۲۰۰۷؛ هرتلین، ویچلر و پیرسی، ۲۰۰۵). در یک مدل مفهومی دو مرحله‌ای عوامل زمینه ساز در خیانت در مرحله‌ی اول، نیت خیانت (شکل گرفته از هنجارهای اجتماعی،

نگرش‌ها و کنترل رفتار ادراک شده، و در مرحله‌ی دوم نگرش خیانت^{۱۱} (شامل نگرش فرد درباره رفتار اتفاق افتاده در قالب رابطه با رضایت نسبت به یک رفتار خاص) است. به طوری که پژوهشی نشان داد، به موجب نگرش سهل‌گیرانه‌تر نسبت به خیانت حدود ۹۰ درصد مردان و زنانی که ازدواج ناموفق داشته‌اند، خیانت را امری قابل توجیه می‌دانند و این حرکت صعودی همچنان وجود دارد (لودوا، جانیز و هاویگر^{۱۲}، ۲۰۱۳). همچنین تریز و جیسن^{۱۳} (۲۰۰۰)، در بررسی گروه‌های بزرگ‌تر به این نتیجه رسیدند که نگرش نسل جوان نسبت به گذشته با آسان‌گیری بیشتری در رابطه با خیانت همراه است. بنابراین جای تعجب نیست که یکی از موثرترین و پیش‌بینی‌کننده‌ترین عامل کم‌رنگ شدن یا قطع رابطه متعهدانه در زندگی زناشویی، نگرش به خیانت است (هال و فینچام^{۱۴}، ۲۰۰۶).

تحقیقات اپیدمیولوژیکی به طور مداوم گزارش می‌دهد که مردان در معرض خطر بیشتری از خیانت نسبت به زنان هستند، اما مطالعات معمولاً شامل شاخص‌های ارزش‌های جنسی و سلیقه‌ها نیستند و هنگامی که این متغیرها کنترل شد مشاهده گردید که اثرات اصلی جنسیت به طور چشمگیری کاهش یافته یا حتی از بین رفته است (تریز و جیسن، ۲۰۰۰). فرهنگ عامه زنان را به عنوان سرپرست وفادار و متعهد و مردان به عنوان موجوداتی با فشارهای غیرقابل کنترل مفهوم‌سازی می‌کند که آنها را وادار به تلاش برای "ادامه‌ی تولید نسل" می‌کند (برند، مارکی، میلز و هاجز^{۱۵}، ۲۰۰۷). از این رو دیدگاه تکاملی احتمال خیانت بیشتر در مردان را پشتیبانی می‌کند که براساس آن، خیانت موجب موفقیت ژنتیکی در مردان می‌شود و چون مردان بهتر قادر به جدا کردن عشق از فعالیت‌های جنسی هستند، تمایل بیشتری برای شرکت در خیانت دارند. با وجود این مشاهدات، به نظر می‌رسد ما شاهد کوچکتر شدن این شکاف جنسیتی هستیم (فینچام و می، ۲۰۱۷). با این حال، در جامعه ایرانی، هنجارهای فرهنگی و مذهبی باعث می‌شوند نگرش‌ها به خیانت متفاوت باشد و حتی شدت قضاوت‌های اجتماعی علیه مردان و زنان به صورت نابرابر اعمال شود (شریفی‌ساعی، ۱۴۰۲). در عین حال، با توجه به الگوی تکاملی روانشناسی، تأثیرات بیولوژیکی ممکن است نیرویی در پشت تفاوت‌های جنسیتی در استراتژی‌های رابطه و پاسخ به موضوعات روابط باشد. به عنوان مثال، مردان در رابطه با خیانت جنسی و زنان در خیانت عاطفی شریک زندگی خود، پریشانی بیشتری را نشان می‌دهند (کن، منگام و ولز^{۱۶}، ۲۰۰۱). نکته جالب توجه این است که خیانت ممکن است تأثیرات مثبتی هم داشته باشد. به عنوان مثال: رشد شخصی و افزایش عزت نفس و بهبود رابطه اولیه که به دلیل تأمین پاداش‌هایی است که در روابط اولیه یافت نمی‌شود.

پس با توجه به تأثیرات مختلف خیانت، جای تعجب نیست که چندین محقق تلاش کرده‌اند تا عوامل تأثیرگذار بر خیانت را تعیین کنند (جونز و بوردت^{۱۷}، ۱۹۹۴؛ داینتون و گروس^{۱۸}، ۲۰۰۸؛ به نقل از جکمن^{۱۹}، ۲۰۱۴). علاوه بر این، بررسی رفتار جنسی در مسئله خیانت، اهمیت بالایی دارد از رو که یکی از عوامل محرک رفتار جنسی، رویدادهای شناختی است؛ افکار، نگرش و ارزش‌های افراد، بخشی از مولفه‌های مهم رفتار جنسی هستند و از منابع مهم و موثر پاسخدهی جنسی به شمار می‌روند. یانگ (۱۹۹۹) اعتقاد دارد که عمیق‌ترین ساختارهای شناختی، طرحواره‌ها هستند. در حوزه شناختی، به عنوان نقشه انتزاعی شناختی و راهنمایی برای تفسیر اطلاعات مطرح است (زارب^{۲۰}، ۱۳۸۳) که همان سازه‌های یکپارچه اطلاعات مربوط به اعمال خود و دیگران و وقایع پیرامون ارا شامل می‌شود (آیزنک و کین^{۲۱}، ۱۳۸۹) و خودطرحواره‌های جنسی^{۲۲}، تعمیم شناختی در مورد جنبه‌های جنسی خود است که برگرفته از تجربه گذشته، آشکار در تجربه فعلی، تأثیرگذار در پردازش اطلاعات جنسی است و رفتارهای جنسی را راهنمایی می‌کند (آندرسون و سیروانوسکی^{۲۳}، ۱۹۹۴). خودطرحواره جنسی، به احساس و باور فرد در مورد خود به عنوان یک موجود جنسی شامل افکار، رفتارها و عواطف در مورد بدن یا بخشی از بدن خود است (کلاسن و کوپل^{۲۴}، ۲۰۰۹). آندرسون و سیروانوسکی (۱۹۹۴) در تقسیم‌بندی طرحواره‌ها، زنان را به گروه‌های دارای طرحواره مثبت، دو طرحواره‌ای و بدون طرحواره تقسیم کرده‌اند و مردان به دو دسته شماتیک (دارای طرحواره جنسی) و غیر شماتیک (فاقد طرحواره جنسی) تقسیم شده‌اند (مرادی، ۱۳۹۱). سه جنبه مقیاس خودطرحواره‌های جنسی زنان شامل: شهوانی (پرشور) یا رماتیک، صریح یا بی‌پرده (راحت) و خجالتی یا محافظه‌کار (محتاط) است که نشان می‌دهد خودطرحواره‌های جنسی مثبت، تمایل به تجربه هیجانانگیز شهوانی یا رماتیک و گشودگی نسبت به تجارب جنسی جدید می‌باشند (آندرسون و سیروانوسکی، ۱۹۹۴).

با مطالعه پیشینه پژوهش در بررسی علل بروز خیانت زناشویی، یک الگوی مفهومی استنباط می‌شود که ریشه در دوران کودکی فرد دارد، که بیان می‌کند عوامل موقعیتی و ارتباطی می‌توانند بر تعاملات بین زوجین و سلامت خانواده تأثیر بگذارند. که یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت روابط زناشویی و از عوامل فردی پیش‌بینی کننده خیانت زناشویی، سبک‌های عشق‌ورزی^{۲۵} است (فریکر، اد و هانس^{۲۶}، ۲۰۰۶). فولر^{۲۷} (۲۰۰۷)، عشق را فرایندی می‌داند که انسان‌ها را جذب یکدیگر می‌کند و ترکیبی از دوستی و رابطه جنسی است و سازه سبک‌های عشق‌ورزی رویکردی است که به بررسی تفاوت افراد در نگرش به عشق و رابطه عاشقانه می‌پردازد؛ چیزی که

افراد مختلف در نگرش به آن متفاوت هستند و این تفاوت‌ها پیامدهای مهمی برای آن‌ها دارد. این سازه نشان‌دهنده، تفاوت‌های معنایی عشق در افراد مختلف است و باورهای افراد در مورد عشق تحت تاثیر سبک‌های عشق‌ورزی می‌باشد (لوین، آیون و پارک^{۲۸}، ۲۰۰۶؛ به نقل از رجبی، عباسی، خجسته مهر، ۱۳۹۱). به اعتقاد لی^{۲۹} (۱۹۷۳) شش نوع سبک عشق وجود دارد که عبارتند از: عشق پرشور یا شهوانی (اروس^{۳۰})، که شامل جذابیت بدنی و عاطفی شدید است. عشق نمایشی (لودوس^{۳۱})، نمایش عشق را بازی کردن است. عشق دوستانه (استورگ^{۳۲}) که با مهربانی، صمیمیت و تعهد مشخص می‌شود. عشق منطقی و واقع‌گرایانه (پراگما^{۳۳}) که در آن، افراد ارزیابی معقولی برای انتخاب انجام می‌دهند. عشق وابسته و سواسی (مانیا^{۳۴})، ترکیبی از عشق پرشور و نمایشی است و مستلزم انحصار و سواس، اضطراب و رفتارهای پرشور است و عشق ایثارگرانه (آگاپه^{۳۵}) که عشق بشردوستانه، رفاقتی و البته شدید و در حد قربانی کردن تمام عیار خود است (مطیعان، قربانی، گل پرور، ۱۳۹۴). افراد با سبک عشق‌ورزی لودوس بیشتر درگیر خیانت می‌شوند و برعکس افرادی با سبک عشق‌ورزی اروس سطح بیشتری از تعهد به روابطشان را نشان داده‌اند (فریکر، اد و هانس، ۲۰۰۶). براساس پژوهش‌ها تفاوت جنسیتی در سبک‌های عشق‌ورزی وجود دارد؛ زنان به عشق دو طرفه و عشق واقع‌گرا تمایل بیشتری نشان می‌دهند؛ در حالی که اغلب مردان در شروع رابطه تمایل به عشق به صورت عاشقانه یا تفریحی دارند (مطیعان، قربانی، گل پرور، ۱۳۹۴).

طبق برآوردها، بین ۲۱ تا ۷۰ درصد زنان و ۲۶ تا ۷۵ درصد مردان در ایالت متحده آمریکا، حداقل یک بار در طول زندگی زناشویی به روابط خارج از ازدواج روی می‌آورند (جین فرو^{۳۶}، ۲۰۰۹) و علاوه بر این در پژوهشی که در پنج کشور چین، روسیه، ترکیه، انگلستان و آمریکا انجام شد، مشخص شد بین ۴۰ تا ۷۴ درصد زوجها در مدت ازدواج درگیر خیانت شده‌اند (نواک، گلن، ویسفلد، امام اوقلو، کارول ویسفلد، بوتوفس کایا و شن^{۳۷}، ۲۰۱۴) و در عین حال که بسیاری از دیگر پژوهشگران، تراز نگرش زوج به خیانت را در جوامع مختلف ۲۰ تا ۲۵ درصد گزارش کردند (فینچام و می، ۲۰۱۷)، با این وجود در جامعه ایران به دلیل حساسیت‌های زیاد همراه با واکنش شدید جامعه، تابو بودن و عدم دسترسی آسان به افراد، سطح افشاگری پایین و همکاری ضعیف از سوی مراجع قضایی و سایر سازمان‌های مرتبط، تحقیقات در این زمینه در ایران بسیار اندک و ناکافی است (زینلی و اکبری، ۱۳۹۴؛ فتحی، فکرآزاد و بوالهروی، ۱۳۹۲) این در حالی است که پژوهش‌ها مواردی از این بحران در بین زوجین ایرانی را گزارش کرده‌اند (نوایی و محمدی آریا، ۱۳۹۴؛ به نقل از مومنی جاوید و نادری نوبندگانی، ۱۳۹۳). بافت فرهنگی متفاوت با جوامع غربی، کمبود پژوهش‌ها در حوزه‌ی خیانت و به خصوص

سهم متغیرهای نگرش به خیانت و خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی در زنان ایرانی، گویای خلا پژوهشی به وجود آمده در مسئله خیانت و ضرورت پرداختن به این مسئله است. در ایران، بررسی خودطرحواره‌های جنسی کمتر مورد توجه قرار گرفته است، زیرا مباحث جنسی با محدودیت‌های فرهنگی و تابو همراه هستند، حال آن‌که این الگوها می‌توانند نقش مهمی در تبیین نگرش به خیانت داشته باشند و تحقیقات اندکی به این موضوع پرداخته‌اند (زارعی محمودآبادی، ۱۴۰۰). یافته‌های پژوهش حاضر می‌تواند در فرایند زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی از طریق ارزیابی و بررسی طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی و نگرش به خیانت، در صورت لزوم مداخلاتی در زمینه اصلاح طرحواره‌ها، بهبود سبک‌های عشق‌ورزی و نگرش به خیانت انجام گیرد. علاوه بر آن، پژوهش حاضر، با ارائه راهکارها و پیشنهادهایی، می‌تواند افراد مورد بررسی و همچنین تصمیم‌گیران را در راستای برنامه‌ریزی جهت افزایش شناخت درباره‌ی مسائل جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی و پیشگیری از آسیب اجتماعی خیانت هدایت نماید. بر همین اساس پژوهش حاضر با تمرکز بر زنان ایرانی، تلاش می‌کند، شکاف پژوهشی موجود را پر کرده و به دنبال این است که بداند براساس متغیرهای خودطرحواره جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی چه پیش‌بینی می‌توان از نگرش به خیانت زناشویی در زنان کرد؟

روش

در پژوهش حاضر از روش‌های آمار توصیفی با هدف پیش‌بینی استفاده گردید. جامعه آماری، شامل ۲۵۰ زن مراجعه‌کننده به مراکز مشاوره شهر کرج (۱۴۰۰-۱۳۹۹) بود که به روش در دسترس انتخاب شدند. تحلیل داده‌ها با استفاده از رگرسیون خطی چندگانه انجام شد و به‌منظور برآورد حجم نمونه از فرمول تاباچنیک و فیدل (۲۰۰۷) استفاده گردید. متغیرهای پس زمینه شامل سن، تحصیلات، مدت ازدواج و تجربه طلاق نیز جمع‌آوری شد و در تحلیل به عنوان متغیرهای تعدیل‌گر وارد شدند تا اثر آن‌ها بر نگرش به خیانت کنترل شود. ملاک‌های ورود: جنسیت، داشتن حداقل دیپلم، تاهل یا تجربه‌ی تاهل و رضایت آگاهانه و ملاک‌های خروج: مجرد بودن و عدم پاسخ دقیق به پرسش‌نامه بود.

ابزار پژوهش

نگرش به خیانت زناشویی: این مقیاس توسط مارک واتلی^{۳۸} در سال ۲۰۰۶ تهیه شده و در ایران توسط عبدالله زاده (۱۳۸۹) ترجمه و اعتباریابی شده است و دارای ۱۲ عبارت است که هر پرسش در طیف هفت گانه‌ای از بسیار مخالف (۱ امتیاز) تا بسیار موافق (۷ امتیاز) امتیازدهی می‌شود. این مقیاس مقدار تمایل و میزان پذیرندگی یا ردکنندگی خیانت را از منظر افراد مختلف می‌سنجد. بالاترین امتیاز در این مقیاس امتیاز ۸۴ بوده که به معنی پذیرندگی خیانت و پایینترین امتیاز، ۱۲ به معنی ردکننده خیانت است. مارک واتلی ضریب آلفای کرونباخ را بین ۰/۸۷ تا ۰/۹۰ گزارش کرده که حاکی از همسانی درونی بالای مقیاس است.

مقیاس خودطرحواره جنسی: این مقیاس توسط آندرسون و سیرانووسکی (۱۹۹۹) تهیه شده است که فرم زنانه آن دارای ۵۰ صفت می‌باشد که در یک مقیاس لیکرت ۷ درجه‌ای (از اصلا=۰ تا خیلی زیاد=۶) نمره گذاری شده‌اند. ۲۴ صفت به عنوان ماده‌های پرکننده به کار رفته‌اند و هر مقیاس دارای سه خرده مقیاس

می‌باشد. برای مقیاس زنان شهوانی/ارمانتیک (۰ تا ۶۰) ، صریح/بی‌پرده (۰ تا ۵۴) و خجالتی/محافظه‌کار (۰ تا ۴۲) می‌باشد. برای مردان نمرات منفی حاصل نمی‌شود ولی طرحواره جنسی زنان ممکن است منفی شود، نمرات منفی طرحواره‌ی منفی و نمرات مثبت طرحواره‌ی مثبت جنسی را نشان می‌دهد. این مقیاس در ایران توسط مریم بهنام (۱۳۹۲)، کفایت روانسنجی شده است و ضرایب آلفای کرونباخ برای ابعاد مقیاس خودطرحواره‌ی جنسی زنان بین ۰/۵۲ تا ۰/۷۳ گزارش کرد: شهوانی/ارمانتیک (۰/۵۶)، صریح/راحت (۰/۷۳) و خجالتی/محافظه‌کار (۰/۵۲).

پرسشنامه سبک‌های عشق‌ورزی: این پرسشنامه توسط هندریک و هندریک^{۳۹} (۱۹۸۶) بر پایه‌ی الگوی "لی" از عشق ساخته شده است. این مقیاس دارای ۴۲ گویه و ۶ خرده مقیاس است و هر خرده مقیاس دارای ۷ ماده است. این مقیاس شش حالت عشق اروس، لودوس، پراگما، استورگ، مانیا و آگاپه را ارزیابی می‌کند. نمره‌گذاری در یک مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای (کاملاً موافقم=۱ تا کاملاً مخالفم=۵) انجام می‌شود. نمره‌های پایین‌تر در هر خرده مقیاس نشان‌دهنده‌ی میزان گرایش فرد به آن سبک است. بنابراین برای این مقیاس نمره کلی محاسبه نمی‌شود و هر فرد دارای ۶ نمره در ۶ خرده مقیاس است. هندریک و هندریک (۱۹۹۵) ضرایب همبستگی درونی این مقیاس را بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۸ گزارش کرده‌اند و ضرایب آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌ها بین ۰/۶۲ و ۰/۷۸ گزارش شد. ساختار عاملی این مقیاس در جامعه ایرانی توسط بیات (۱۳۸۷) بررسی و ۶ عامل آن تأیید شده است.

اطلاعات جمعیت شناختی (دموگرافیکی): در یافته‌های جمعیت شناختی به سه متغیر سن، تحصیلات و مدت زمان طول ازدواج پرداخته شده است، توزیع فراوانی زنان به تفکیک گروه‌های سنی عبارت است از: ۲۰ الی ۳۰ سال، ۱۱۷ نفر (۴۶/۸٪)؛ ۳۰ الی ۴۰ سال، ۹۳ نفر (۳۷/۲٪)؛ بیشتر از ۴۰ سال، ۴۰ نفر (۱۶٪). به تفکیک تحصیلات، عبارت است از: دیپلم ۱۴۴ نفر (۵۷/۶٪)؛ لیسانس ۶۱ نفر (۲۴/۴٪)؛ فوق لیسانس ۴۳ نفر (۱۷/۲٪)؛ دکتری ۲ نفر (۰/۸٪). به تفکیک مدت زمان طول ازدواج، عبارت است از: ۰ تا ۵ سال، ۸۶ نفر (۳۴/۴٪)؛ ۵ تا ۱۰ سال، ۴۵ نفر (۱۸٪)؛ ۱۰ تا ۱۵ سال، ۶۰ نفر (۲۴٪)؛ بیش از ۱۵ سال، ۵۹ نفر (۲۳/۶٪).

یافته‌ها

سطوح معناداری $p < 0.05$. داده‌های تمام متغیرها نرمال و توزیع داده‌ها طبیعی است پس از آزمون‌های پارامتریک استفاده شد. مفروضه عدم وجود همبستگی بین خطاها با قرار داشتن دوربین و اتسون در فاصله مجاز ۱/۵ تا ۲/۵ تأیید شد و از رگرسیون استفاده گردید. مقادیر ضریب تحمل و تورم واریانس نیز نشان از نبود همپوشی بین متغیرهای پیش بین دارد.

میانگین و انحراف معیار برای نگرش به خیانت، سبک‌های عشق‌ورزی و ابعاد خودطرحواره جنسی در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف معیار
خود طرحواره‌های جنسی	۸۳/۸۷	۱۰/۹۸

۱۹/۳۸	۱۴۰/۸۸	سبک‌های عشق‌ورزی
۷/۰۹	۴۵/۱۹	نگرش به خیانت

نتایج بیانگر آن است که در بین مولفه‌های خودطرح‌واره‌های جنسی، بیشترین میانگین و انحراف معیار مربوط به خرده مقیاس شهوانی/رمانتیک ۳۳/۸۶ (۶/۸۲) و در بین مولفه‌های سبک‌های عشق‌ورزی بیشترین میانگین و انحراف معیار مربوط به عشق آگاهانه/ایثارگر ۲۵/۸۳ (۶/۲۳) را دارد. این یافته بیانگر آن است که زنان شرکت‌کننده تمایل بیشتری به تجربه عشق فداکارانه و ایثارگرانه نشان داده‌اند، در حالی که طرح‌واره‌های شهوانی نیز در آن‌ها به طور قابل توجهی فعال است.

همبستگی پیرسون بین متغیرها در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲- خلاصه مدل و تحلیل واریانس مدل رگرسیون جهت پیش‌بینی نگرش به خیانت در زنان، بر اساس نقش خود طرح‌واره‌های

جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی

مدل	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	R	R ²	R ² _{adj}	F	Sig
رگرسیون	۲۶۸۱/۰۱	۹	۲۹۷/۸۹	۰/۴۳۷	۰/۱۹۱	۰/۱۶۱	۶/۲۹	۰/۰۰۱
باقیمانده	۱۱۳۶۶/۰۰	۲۴۰	۴۷/۳۵					
کل	۱۴۰۴۷/۰۲	۲۴۹						

نتایج رگرسیون چندگانه نشان داد که متغیرهای خودطرح‌واره جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی توانسته‌اند تقریباً ۰/۱۶ درصد از واریانس نگرش به خیانت در زنان را پیش‌بینی کنند. هرچند این میزان نسبتاً پایین است، اما معناداری کلی مدل ($F=6/29$, $p<0/001$) حاکی از آن است که متغیرهای خودطرح‌واره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی نقش مهمی در تبیین نگرش زنان به خیانت دارند.

برای متغیرهای پیش‌بین T جدول ۳- ضرایب بتا و آزمون معناداری

Sig	آماره T	ضرایب رگرسیون		متغیرهای پیش‌بین
		Beta استاندارد شده	استاندارد نشده	
۰/۰۰۱	۶/۱۳	-	۵۹/۵۱	مقدار ثابت
۰/۰۴۹	۱/۸۲	۰/۱۱	۰/۱۰	شهوانی/رمانتیک
۰/۰۴۱	۲/۰۲	-۰/۱۳	-۰/۱۲	صریح‌ایی پرده
۰/۰۴۷	۱/۸۸	-۰/۱۱	-۰/۱۶	خجالتی/محافظه‌کار
۰/۰۲۶	۲/۲۳	۰/۱۴	۰/۱۷	اروس
۰/۰۲۶	۲/۲۴	۰/۱۳	۰/۱۹	لودوس
۰/۰۱۳	۲/۴۹	-۰/۱۶	-۰/۲۰	پراگما
۰/۰۰۳	۳/۰۲	-۰/۱۸	-۰/۳۸	استورگ
۰/۰۴۹	۱/۹۷	۰/۱۲	۰/۱۸	مانیا
۰/۰۴۰	۲/۰۴	-۰/۱۴	-۰/۱۷	آگاهانه

باتوجه به جدول ۳، از بین مولفه‌های خودطرح‌واره‌های جنسی، مولفه‌ی صریح/بی‌پرده با بتای ۰/۱۳- ($T=۲/۰۲$, $P<۰/۰۵$) با نگر مثبت‌تر به خیانت رابطه دارد. از بین مولفه‌های سبک‌های عشق‌ورزی، استورگ/دوستانه با بتای ۰/۱۸- ($T=۳/۰۲$, $P<۰/۰۱$) بیش‌ترین توانایی را در نگرش به خیانت را داراست. سبک عشق‌ورزی پرشور/شهوانی با نگرش مثبت‌تر به خیانت با بتای ۰/۱۲ ($T=۱/۸۲$, $P<۰/۰۵$)، رابطه داشت.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد خودطرحواره‌های جنسی، نگرش به خیانت در زنان را پیش‌بینی می‌کند. این همزمانی می‌تواند بازتاب‌دهنده تضاد فرهنگی در جامعه ایرانی باشد که از یک‌سو ارزش‌های سنتی و فداکارانه در روابط زناشویی برجسته می‌شوند و از سوی دیگر، تمایلات فردی و جنسی نیز در حال بیان و تجربه هستند. یافته‌های پژوهش حاضر نشان دادند ویژگی‌های زیرمقیاس شهوانی/امانتیک، تعهد کمتر و نگرش مثبت به خیانت را پیش‌بینی می‌کند. این یافته‌ها می‌تواند بیانگر آن باشد که زنانی که رابطه‌ی جنسی را ابزاری‌تر و کمتر عاطفی می‌بینند، احتمال بیشتری دارد که خیانت را قابل توجیه بدانند. همچنین نتایج حاصل با نتایج پژوهش دانجیو^۴ (۲۰۰۹)، آرستاد^۴ (۲۰۰۰) که نشان دادند بین رضایت زناشویی و طرحواره‌های جنسی همبستگی معنادار وجود دارد، همخوانی دارد. در تبیین این یافته‌ها می‌توان استدلال کرد که خودطرحواره‌های جنسی با تاثیر بر الگوهای ارتباطی بین زوجین و رضایت جنسی و تمایلات جنسی، بر عملکرد رابطه تاثیر می‌گذارد. با توجه به فرهنگ ایرانی که فعال بودن زن از لحاظ جنسی قابل قبول نیست، این مسئله در شکل‌گیری طرحواره منفی خجالتی- محتاط تاثیرگذار است (حمیدی نژاد، ۱۳۹۴). زنان با پاسخ‌های منفی مربوط به طرحواره‌های جنسی، دارای ارزیابی منفی از رابطه جنسی، برانگیختگی پایین و بدبینی نسبت به رابطه جنسی هستند و از آنجایی که رابطه جنسی‌شان همراه با هیجانات منفی و اضطراب است، به دنبال ترک رابطه جنسی هستند، یعنی چیزی که زنان را در معرض خطر بیشتری در رابطه با اختلالات جنسی قرار می‌دهد (آندرسون و همکاران، ۱۹۹۹). این موضوع نشان‌دهنده نقش محافظتی روابط دوستانه و صمیمی در برابر خیانت است. اختلال فعالیت جنسی در زنان ایرانی بسیار شایع است و در هر شرایط سنی، وضعیت اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی بروز می‌کند و به طور وسیع بر کیفیت زندگی، اعتماد به نفس، خلق و خوی و ارتباط با همسر تاثیر می‌گذارد؛ به طوری که برآورد شده که ۶۶ درصد علت طلاق در ایران به دلیل نارضایتی و مشکلات جنسی بوده است. این در حالی است که پژوهش‌ها نشان دادند، هر قدر عملکرد جنسی بهتر باشد، بر سازگاری و رضایت زناشویی تاثیر مثبت خواهد گذاشت (علی اکبری دهکردی، ۱۳۸۹). در نتیجه نگرش به خیانت در زنان دارای خودطرحواره‌های جنسی منفی، به دلیل دید کلی منفی نسبت به رابطه جنسی است و این موضوع در طول رابطه منجر به نارضایتی زناشویی- که می‌تواند زمینه‌ای برای گرایش به خیانت از سمت مردان باشد- می‌شود. زنان با طرحواره جنسی مثبت، دارای اعتماد به نفس بالا، تصویر بدن بهتر و برانگیختگی جنسی بالاتر، دید باز به روابط جنسی دارند و در نهایت تمایل بیشتری به درگیری در روابط جنسی دارند (مرادی، ۱۳۹۱). این می‌تواند ناشی از تجربه‌های هیجانی شدید و تمایل به تنوع‌طلبی در روابط باشد، به ویژه در بافت فرهنگی ایران که بروز چنین هیجاناتی در چارچوب ازدواج محدودیت زیادی دارد. این ویژگی‌های خودطرحواره‌های جنسی مثبت می‌تواند باعث کاهش تعهد، هنجارها، ارزش‌ها، سنت‌ها و باورها و در نهایت موجب از دست رفتن کنترل‌کنندگی و حرکت به سوی رفتارها و تجربیات جدید در زندگی زناشویی شود (اجتهادی و واحدی، ۱۳۹۶). مواردی مانند جذابیت ظاهری، موقعیت اجتماعی-اقتصادی بالا، توانایی در جذب احساسات و همچنین

ویژگی‌های موقعیتی مانند فضای باز ابراز احساسات عاطفی، ارتباط عادی با جنس مخالف در کنار ضعیف بودن زمینه‌های کنترل درونی، مثل درون مایه‌های دینی و اخلاقی و کنترل‌های بیرونی، مثل ضعف عملکرد عوامل بازدارنده حقوقی و قانونی از جمله زمینه‌های تسهیل‌کننده ارتباط جنسی و خیانت است (شرف‌الدین و صالحی-زاده، ۱۳۹۵). زنان دارای طرحواره جنسی مثبت، اهمیت زیادی برای روابط عاشقانه قائل می‌شوند، با این حال در روابط جنسی کمتر متعهد هستند و زنان با طرحواره جنسی مثبت معمولاً احساس بهتری در مورد تجارب جنسی‌شان دارند که باعث وارد شدن آنها به یک رابطه جنسی رضایت بخش‌تر می‌شود. از ویژگی‌های بارز طرحواره جنسی مثبت، میل به هیجان و تجربیات جدید است. اگر یکی از زوجین، هیجان‌خواهی بالاتری داشته باشد و همسر نمره بسیار پایین در این مقیاس داشته باشد، احتمال ناراضی‌تی و عدم توافق در رابطه زناشویی افزایش می‌یابد (پاک‌نیت و روشن‌چسلی، ۱۳۹۷). با توجه به اینکه در جامعه ما فرصت بیشتری برای ارضاء هیجان‌خواهی مردان وجود دارد و زنان این فرصت را ندارند، چنانچه زنان در رابطه نمره هیجان‌خواهی بیشتری نسبت به مردان داشته باشند -از آنجایی که ممکن است رگه‌های هیجان‌خواهی تحت تاثیر متغیرهای جنسی باشد- این مسئله زمینه‌ای برای گرایش به خیانت در زنان خواهد بود.

همچنین یافته‌های این پژوهش نشان داد که سبک‌های عشق ورزی توانایی پیش‌بینی نگرش به خیانت در زنان را دارد. به طوری که سبک عشق‌ورزی استورگ و آگاه‌په در جهت منفی و سبک‌های عشق ورزی اروس، لودوس و مانیا در جهت مثبت توانایی بیشتری برای نگرش به خیانت را دارند. این یافته‌ها نشان می‌دهند که نگرش زنان به خیانت نه صرفاً براساس یک متغیر بلکه تحت تاثیر تعامل طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق شکل می‌گیرد. زنانی که عشق را ایثارگرانه و دوستانه تجربه می‌کنند، در برابر نگرش مثبت به خیانت مصونیت بیشتری دارند، در حالی که تاکید صرف بر جنبه‌های شهوانی یا پرشور روابط می‌تواند احتمال پذیرش خیانت را بالا ببرد. نتایج حاصل از این یافته به طور کلی نتایج پژوهش جانسون و کاوانگ^{۴۲} (۲۰۱۰)، احمقلو، اسوارنی و چامرو-پریموزیک^{۴۳} (۲۰۰۹)، کرافورد، فینگ، فیشر و دیانا^{۴۴} (۲۰۰۳)، لوین، کریستینا و هی^{۴۵} (۲۰۰۶) را تکرار می‌کند که بین سبک‌های عشق ورزی و ویژگی‌های شخصیتی و فردی مثل رابطه جنسی، حالت‌های روانشناختی نظیر عزت نفس، کیفیت و تعهد به رابطه و استمرار آن رابطه وجود دارد و نشان داد سبک‌های عشق‌ورزی لودوس و آگاه‌په بطور معنی‌داری قادر به پیش‌بینی معکوس خیانت زناشویی و سبک‌های عشق ورزی اروس و شهوانی بطور معنی‌داری قادر به پیش‌بینی مستقیم خیانت زناشویی می‌باشند. پس با توجه به اینکه عشق ورزیدن به افزایش تعهد در رابطه و رضایت‌مندی منجر می‌شود و از آنجایی که سبک‌های عشق-ورزی برشناخت‌ها و رفتارهایی که انعکاس دهنده رضایت، تعهد و سرمایه‌گذاری در روابط است، تأثیر بسزایی دارند، می‌توانند در پیش‌بینی وقوع خیانت زناشویی نقش داشته باشند. افراد دارای سبک عشق‌ورزی رمانتیک به دلیل داشتن سطح بالاتر در رضایت، تعهد و سرمایه‌گذاری، به احتمال کمتری در روابط فرازناشویی درگیر

می‌شوند. از طرفی تمایل به انتخاب همسر ایده‌آل با جذابیت فیزیکی، می‌تواند توجه‌های بر انگیزه‌های روابط کوتاه مدت و جستجو برای شریک جدید باشد (جمشیدی بورخانی، ۱۳۹۵). با نظر کلی بر پژوهش‌ها، صمیمیت، شهوت، تعهد، رضایت از رابطه و استفاده از رویکردهای سازنده در حل تعارض با سبک رومانیتیک و فداکارانه به طور مثبت و با سبک بازیگرانه به طور منفی رابطه دارند. همچنین افراد دارای نمرات بالاتر در سبک رومانیتیک و فداکارانه و نمرات پایین‌تر در سبک بازیگرانه، رضایت ارتباطی بالاتری گزارش نموده‌اند. پژوهش‌ها در زمینه نگرش نسبت به خیانت نشان می‌دهد که ادراک افراد از آنچه خیانت زناشویی تعریف می‌شود، تحت تأثیر باورهای ایشان درباره رابطه بین عشق، رفتارهای جنسی و ازدواج قرار دارد. افرادی که وارد روابط فرازناشویی می‌شوند دلایلی همچون کنجکاوی، تنوع طلبی، انگیزه‌های تجربه‌ای، مبارزه با ناکارآمدی و کسب اعتماد به نفس، سرگرمی، گریز از واقعیت، مشکلاتی در رابطه با صمیمیت، انتقام و کاوش جهت‌گیری جنسی دارند.

در نهایت نتایج پژوهش حاضر نشان داد که براساس سبک‌های عشق‌ورزی و خودطرحواره‌های جنسی می‌توان نگرش به خیانت را پیش‌بینی کرد. این یافته‌ها نه تنها با نتایج به دست آمده از پژوهش‌های آرتستاد (۲۰۰۰)، کلبگ^{۴۶} (۲۰۱۱)، جنیکک^{۴۷} (۲۰۱۴)، جین فریو، جوریچ و مانگ^{۴۸} (۲۰۱۴)، که نقش معنادار طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی را به صورت جداگانه در نگرش به خیانت نشان دادند، همسو است، بلکه تعامل بین طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی را در شکل‌گیری نگرش به خیانت نشان می‌دهد. در تبیین می‌توان گفت ادراک افراد از آنچه خیانت زناشویی تعریف می‌شود، تحت تأثیر باورهای ایشان درباره رابطه بین عشق، رفتارهای جنسی و ازدواج قرار دارد. طرحواره‌ها مانند سبک‌های عشق‌ورزی، تعمیم‌های شناختی ما هستند که ریشه در گذشته دارند. از جهاتی می‌توان گفت که مولفه‌های این دو متغیر باهم همپوشانی دارند. به عنوان مثال ویژگی‌های سبک عشق‌ورزی رمانتیک و عاشقانه، با ویژگی‌های زنان دارای طرحواره جنسی مثبت همپوشانی دارد. براین اساس می‌توان نتیجه گرفت که طرحواره‌های جنسی با نقش پررنگی که بر عملکرد جنسی و رضایت زناشویی دارد و همچنین سبک‌های عشق‌ورزی و رابطه آن با ویژگی‌های فردی مثل رابطه جنسی، حالت‌های روانشناختی نظیر عزت نفس، کیفیت رابطه و استمرار آن، توان پیش‌بینی نگرش به خیانت را داشته‌اند. نتایج در حالت کلی نشان داد که خرده مقیاس شهوانی/رمانتیک در طرحواره‌های جنسی و خرده مقیاس اروس، لودوس و مانیا نگرش به خیانت را در جهت مثبت پیش‌بینی می‌کند و از لحاظ قدرت پیش‌بینی در درجه اول، طرحواره‌های جنسی شهوانی/رمانتیک در جهت مثبت و در سبک عشق‌ورزی، استورگ در جهت منفی توانایی پیش‌بینی خیانت زناشویی زنان را دارد. یکی از محدودیت‌های این پژوهش نمونه محدود زنان ایرانی مراجعه کننده به مراکز مشاوره بوده که ممکن است تعمیم یافته‌ها را محدود گرداند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه‌های خودگزارشی جمع‌آوری شد که ممکن است تحت تأثیر عوامل اجتماعی قرار گرفته باشد چون مطالعات نشان داده‌اند که زنان ایرانی در معرض قضاوت شدیدتری نسبت به خیانت قرار دارند و این محدودیت‌ها مشارکت در پژوهش‌ها را کاهش می‌دهد. علاوه بر این، نتایج ممکن است به سایر فرهنگ‌ها قابل تعمیم نباشد، زیرا نگرش به خیانت و عشق تحت تأثیر ارزش‌ها و تابوهای فرهنگی است. در

نهایت، برخی خرده‌مقیاس‌های طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی بررسی‌شد و سایر متغیرهای روانشناختی و اجتماعی می‌توانستند تحلیل شوند. یافته‌های حاصل از این پژوهش می‌تواند با ایجاد تصویری روشن‌تر از عوامل مرتبط با خیانت زناشویی و توجه هر چه بیشتر به عامل جنسیتی و طرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی به وسیله زوج درمانگران مورد استفاده قرارگیرد. به عنوان پیشنهاد کاربردی، به روانشناسان و مشاوران توصیه می‌شود از پرسشنامه‌های خودطرحواره‌های جنسی و سبک‌های عشق‌ورزی در فرایند تشخیص اولیه و راهنمایی مراجعان استفاده نمایند. همچنین زوجین می‌توانند با تمرین سبک‌های عشق‌ورزی مثبت و آگاه شدن از طرحواره‌های جنسی خود، رضایت زناشویی و تعهد را افزایش دهند. پژوهش‌های آینده می‌توانند متغیرهای روانشناختی و اجتماعی دیگر، نمونه‌های مردان و مقایسه فرهنگی با سایر جوامع را بررسی کنند.

پی‌نوشت‌ها

1. Marriage	25. love styles
2. Wimalasena	26. Fricker, Ed & Hons
3. Moore, Jekielek, Tinkew, Guzman, Ryan, Redd	27. Fowler
4. Infidelity	28. Levine, Aune & Park
5. Hertlein, Wetchler & Piercy	29. Lee
6. Fife & Weeks	30. Eros
7. Mark, Janssen & Milhausen	31. ludus
8. Whisman & Snyder	32. Storge
9. Fincham & May	33. Pragma
10. Zola	34. Mania
11. Attitudes Towards Infidelity	35. Agape
12. Loudova, Janis & Haviger	36. Jeanfreau
13. Treas & Giesen	37. Nowak, Weisfeld, Imamoglu, Weisfeld, Butovskaya, & She
14. Hall & Fincham	38. Whatley.M
15. Brand, Markey, Mills & Hodges	39. Hendrick & Hendrick
16. Cann, Mangum & Wells	40. Donaghue
17. Jones and Burdette	41. Aarestad
18. Dainton & Gross	42. Jonason & Kavanagh
19. Jackman	43. Ahmetoglu, Swarni & Chamorro-premuzic
20. Zareb	44. Crawford, Feng, Fischer & Diana
21. Eysenck & Kean	45. Levin, Krystyna & Hee
22. Sexual Self-Schema	46. Kohlberger
23. Andersen & Cyranowski	47. Janicik
24. Klaassen & Kuile	48. Jeanfreau, Jurich & Mong

منابع

- Aarestad, S. L. (2000). The role of attachment style and sexual self-schemas in romantic and sexual relationships: A study of dating couples. Doctoral Dissertation, Ohio State University. Unpublished.
- Abdollahzadeh, H. (2010). Introduction of the Mark Whatley Attitude Toward Infidelity Scale. *Clinical Psychology*, 4, 11–22. [in Persian].
- Ahmetoglu, G., Swarni, V., & Chamorro-premuzic, T. (2009). The Relationship Between Dimensions of love, personality, and Relationship Length. *Archives of Sexual Behavior, Springer Journal*, 39(5), 230-218.
- Akbari, Z., Shafiabadi, A., & Honarparvaran, N. (2011). Comparison of attachment styles among married men with and without extramarital relationships. *Andisheh va Raftar (Thought & Behavior)*, 5(20), 25–30. [in Persian].
- Ali Akbari Dehkordi, M. (2010). Relationship between women sexual function and marital adjustment. *Journal of Behavioral Sciences*, 4(3), 199–206. [in Persian].
- Andersen, B. L., & Cyranowski, J. M. (1994). Woman's sexual self-schema. *Journal of Personality and social Psychology*, 67, 1079-1100.
- Andersen, B. L., Cyranowski, J. M., & Espindle, D. (1999). Men's sexual self-schema. *Journal of Personality and Social Psychology*, 76(4), 645-661.
- Behnam, M. (2013). Psychometric adequacy of Persian version of sexual schema scales among women and men in Shiraz city. Unpublished master's thesis, Islamic Azad University, Marvdasht Branch. [in Persian].
- Brand, J. R., Markey, M. C., Mills, A & Hodges, D. S. (2007). Sex Differences in Self-reported Infidelity and its Correlates. *Sex Roles*. 57:101–109.
- Cann, A., Mangum, J. L. & Wells, M. (2001). Distress in response to relationship infidelity: The roles of gender and attitudes about relationships. *The Journal of Sex Research*, 38(3), 185-190.
- Crawford, D. W., Feng, D., Fischer, J. L., & Diana, L. K. (2003). The influence of love, equity, and alternative on commitment in romantic relationships. *Family and consumer Research Journal*, 31(3), 253-271.
- Donaghue, N. (2009). Body satisfaction, sexual self-schemas and subjective well-being in women. *Journal of Body Image* 6 (2009) 37–42.
- Ejtehadi, M., & Vahedi, G. (2017). A sociological study of marital infidelity potential and its influencing factors. *Iranian Journal of Sociology*, 17(4), 105–138. [in Persian].
- Eysenck, M. W., & Keane, M. T. (2010). *Cognitive psychology* (A. Rahnama & M. R. Faridi, Trans.). Tehran: Aiij Publications. [in Persian].
- Fathi, M., Fekr Azad, H., Ghaffari, G. R., & Boalhari, J. (2013). Background factors of women's marital infidelity. *Social Welfare Quarterly*, 13(51), 109–137. [in Persian].
- Feist, J., Feist, G. J., & Roberts, T. A. (2013). *Theories of personality* (Y. S. Mohammadi, Trans.). Tehran: Ravan Publications. [in Persian].
- Fife, S. T., & Weeks, G. R. (2007). Infidelity and extra-marital sex. *Journal of Research on Adolescence*, 9, 227-253.
- Fincham, F. D., & May, R. W. (2017). Infidelity in romantic relationships. *Current Opinion in Psychology*, 13, 70-74.
- Fowler, A. C. (2007). Love and marriage. through the lens of sociological theories. *Journal Of The Sociology Of Self-Knowledge*, 2, 61 – 72.

- Fricker, J., Ed, B., Hons, B, A. (2006). Predicting Infidelity: The Role of Attachment Styles, Lovestyles, and the Investment Model. A thesis of the Professional Doctorate in Psychology, Swinburne University of Technology. Melbourne. Unpublished.
- Hall, J. H., & Fincham, F. D. (2006). Relationship dissolution following infidelity: The roles of attributions and forgiveness. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 25(5), 508-522.
- Hamidinejad, R. (2015). Psychometric properties of the gender schema and relationship with gender role inventory. Unpublished master's thesis, Islamic Azad University, Central Tehran Branch. [in Persian].
- Hertlein, K. M., Wetchler, J. L., & Piercy, F. P. (2005). Infidelity: an overview. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 4(2-3), 5-16.
- Jackman, M. (2014). Understanding the cheating heart: what determines infidelity intentions? *Sexuality & Culture*, 19, 72-84.
- Jamshidi Borukhani, Z. (2016). The relationship between justification of extramarital relations and love styles among married women in Karaj. Proceedings of the First International Comprehensive Conference on Psychology, Educational and Social Sciences, Tehran. <https://civilica.com/doc/634315> [in Persian].
- Janicik, J. (2014). Gender Schemas, Parenting Styles, and Aggression. *Verbum*, 12(1), 9-19.
- Jeanfreau, M. M. (2009). A qualitative study investigating the decision- making process of women's participation in marital infidelity. Ph.D. Dissertation, University Manhattan, Kansas. Unpublished.
- Jeanfreau, M. M., Jurich, A. P., & Mong, M. D. (2014). An examination of potential attractions of women's marital infidelity. *The American Journal of Family Therapy*, 42(1), 14-28.
- Jonason, P. K., & Kavanagh, P. (2010). The dark side of love: Love styles and the Dark Triad. *Personality and Individual Differences*, 49(6), 606-610.
- Klaassen, M., Ter Kuile, M. M. (2009). Development and initial validation of the vaginal penetration cognition questionnaire (VPCQ) in a sample of women with vaginismus and dyspareunia. *Sex Med*, 6, 1617-27.
- Kohlberger, B. (2011). Sexual self-schema and its influence on perceptions of sexual health in romantic relationships. Doctoral dissertation, Wayne State University. Unpublished.
- Levin, T., Krystyna, S. & Hee, S., (2006). Love Styles and communication in relationships: partner preferences, initiation, and intensification, *Communication Quarterly*, 54: 265-275.
- Loudová, I., Janiš, K., & Haviger, J. (2013). Infidelity as a Threatening Factor to the Existence of the Family. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 106, 1462-1469.
- Mark, K. P., Janssen, E., & Milhausen, R. R. (2011). Infidelity in heterosexual couples: Demographic, interpersonal, and personality-related predictors of extradyadic sex. *Archives of sexual behavior*, 40(5), 971-982.
- Momeni Javid, M., & Naderi Nobandegani, Z. (2014). *Divorce: Causes and consequences*. Tehran: Shabahang Publications. [in Persian].
- Moore, K. A., Jekielek, S. M., Bronte-Tinkew, J., Guzman, L., Ryan, S., & Redd, Z. (2004). What is "healthy marriage"? Defining the concept. (*Child Trends Research Brief*, (No16). Washington, DC.
- Moradi, I. (2012). The relationship among sexual self- schemas, sexual satisfaction and marital adjustment of married teachers in Falavarjan City. Unpublished master's thesis, University of Isfahan. [in Persian].

- Motieian, S., Ghorbani, M., & Golparvar, M. (2015). The role of codependency in predicting female's love styles. *Knowledge and Research in Applied Psychology*, 16(61), 90–99. [in Persian].
- Nejad Karim, E., Saeidi Fard, T., Vahidnia, N., & Ahmadi, Kh. (2016). The role of before marriage relationships in infidelity. *Social Health*, 3(4), 226–299. [in Persian].
- Nowak, N. T., Weisfeld, G. E., Imamoglu, O., Weisfeld, C. C., Butovskaya, M., She, J. (2014). Attractiveness and Spousal Marriage Partner in Couples from Five Cultures. *Human ethnology bulletin*, 29(1), 18-38.
- Pakniyat, M., & Roshan Chesli, R. (2018). Predict marital satisfaction based on sensation seeking, intimacy, sexual function, and personality characteristics in nurses. *Clinical Psychology and Personality*, 16(1), 159–178. [in Persian].
- Rajabi, G., Abbasi, G., & Khojastemehr, R. (2012). The relationship between sexual attitudes, love styles, and spouse selection criteria among students. *Counseling Researches*, 12(45), 149–163. [in Persian].
- Sharaf al-Din, S. H., & Salehi Zadeh, A. (2016). Contexts of extramarital relationships in Iran: A case study in Tehran. *Ma'refat Farhangi Ejtemai (Cultural and Social Cognition)*, 7(3), 117–138. [in Persian].
- Sharifi Saei, M. H. (2023). Consequences of marital infidelity in Iran: A meta-synthesis study. *Contemporary Sociological Researches*, 12(22), 165–204. [in Persian].
- Sharifi Saei, M. H., & Azadbarmaki, T. (2021). Factors shaping marital infidelity in Iran: A meta-synthesis study. *Analysis of Iran's Social Issues*, 12(2), 33–74. [in Persian].
- Treas, J. & Giesen, D. (2000). Sexual infidelity among married and cohabiting Americans. *Journal of Marriage and the Family*, 62, 48-60.
- Whatley, M. A. (2008). Attitudes toward infidelity scale. *J Soc Psycho*, 133, 547-51.
- Wimalasena, N. A. (2016). An Analytical Study of Definitions of the Term "Marriage". *International Journal of Humanities and Social Science*, 6, 166-174.
- Zarb, J. M. (2004). *Cognitive-behavioral assessment and therapy with adolescents* (M. Khodayari Fard & Y. Abedini, Trans.). Tehran: Roshd Publications. [in Persian].
- Zareei Mahmoodabadi, H. (2022). Investigating the causes of marital infidelity in married women and men in Iran: A qualitative meta-synthesis study. *Journal of Family Psychology*, 8(2), 26–38. [in Persian].
- Zeynali, A., & Akbari, H. (2015). A sociological analysis of marital infidelity among married women. In Proceedings of the National Conference on New Researches in Humanities and Social Studies of Iran (pp. 1–15). Tehran: University of Tehran, Soroush Hekmat Mortazavi Center for Islamic Studies and Research. [in Persian].
- Zola, M. F. (2007). Beyond infidelity-related impasse: An integrated, systemic approach to couple's therapy. *Journal of systemic therapies*, 26(2), 25-41.